

॥५॥ ६ ॥ ७ ॥ मनसस्तुल्याः मनःसमानवेगाः ॥ प्रस्तुतं प्रारब्धं ॥ ८ ॥ विकृतं घोरं विकृतसन्नाहं च ॥ ९ ॥ लघुसत्वतया अल्पबलतया ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

कालदंडस्तुपार्श्वस्थो मूर्तिमानस्य चाभवत् ॥ यमप्रहरणं दिव्यं तेजसा ज्वलदग्निवत् ॥ ५ ॥ ततो लोकत्रयं क्षुब्धमकंपंतदिवौकसः ॥
कालं दृष्ट्वा तथा क्रुद्धं सर्वलोकभयावहं ॥ ६ ॥ ततस्त्वचोदयत्सूतस्तान् श्वान्नुचिरप्रभान् ॥ प्रययौ भीमसन्नादो यत्र रक्षःपतिः स्थितः
॥ ७ ॥ मुहूर्तेन यमं ते तु हया हरिहयोपमाः ॥ प्रापयन् मनसस्तुल्या यत्र तत्प्रस्तुतरणं ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा तथैव विकृतं रथं मृत्युसमन्वितं ॥ सचिवा
राक्षसेन्द्रस्य सहसा विप्रदुद्रुवुः ॥ ९ ॥ लघुसत्वतया ते हिनष्टसंज्ञाभयादिताः ॥ नेह युद्धं समर्थास्मद्वत्युक्ता प्रययुर्दिशः ॥ १० ॥ सतु तं तादृ
शं दृष्ट्वा रथं लोकभयावहं ॥ नाक्षुभ्यत दशग्रीवो न चापि भयमाविशत् ॥ ११ ॥ सतुरावणमासाद्य व्यसृजच्छक्तितो मरान् ॥ यमो म
र्माणिसंक्रुद्धो रावणस्य न्यकृतत ॥ १२ ॥ रावणस्तु ततः स्वस्थः शरवर्षमुमोच ह ॥ तस्मिन् नैव स्वतरथे तोयवर्षमिवांबुदः ॥ १३ ॥ ततो
महाशक्तिशतैः पात्यमानैर्महोरसि ॥ नाशक्रोद्यतिकर्तुं सराक्षसः स्वल्पपीडितः ॥ १४ ॥ एवं नानाप्रहरणैर्यमेना मित्रकर्षिणा ॥ सप्तरा
त्रंकृतः संख्ये विसंज्ञो विमुखोरिपुः ॥ १५ ॥ तदा सीत्तुमुलं युद्धं यमराक्षसयोर्द्वयोः ॥ जयमाकांक्षतो वीरसमरेष्वनिवर्तिनोः ॥ १६ ॥ त
तो देवाः सगंधर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ प्रजापतिं पुरस्कृत्य समेतास्तद्राजाजिरे ॥ १७ ॥ संवर्तद्भव लोकानां युध्यतोरभवत्तदा ॥ राक्षसानां
च मुख्यस्य प्रेतानां मीश्वरस्य च ॥ १८ ॥ राक्षसेन्द्रोऽपि विस्फार्य चापमिद्राशानि प्रभं ॥ निरंतरमिवाकाशं कुर्वन्वाणांस्ततोऽसृजत् ॥ १९ ॥
मृत्युं चतुर्भिर्विशिखैः सूतं सप्तभिरादयत् ॥ यमं शतसहस्रेण शीघ्रं मर्मस्वताडयत् ॥ २० ॥ ततः क्रुद्धस्य वदनाद्यमस्य समजायत ॥ ज्वा
लामालीसनिश्वासः सधूमः कोपपावकः ॥ २१ ॥

॥ १४ ॥ सप्तरात्रं युद्धं कृत्वेति शेषः ॥ १५ ॥ १६ ॥ समेताः प्राप्ताः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ ततः क्रुद्धस्येत्यनेन एतावत्यर्थं भगवान् यमो ब्रह्मवरदानं सृजत्वा मारणबुद्धिं विहाय युद्धमात्रं कृतवानिति सूचितं ॥ २१ ॥